

Hvis et land indfører genetisk modificerede organismer til et andet land, skal oprindelseslandet give modtagerlandet relevante oplysninger om potentielle skadevirkninger og om retningslinier for sikkerhed ved håndteringen af de pågældende organismer (Art. 19.4).

Der er fastsat EF-regler på det genteknologiske område gennem de to direktiver om henholdsvis indsluttet anvendelse og udsættning i miljøet af genetisk modificerede organismer.

Selvom hverken EF-direktiverne eller den danske lov om miljø og genteknologi i dag indeholder hjemmel til at fastsætte regler herom, skønnes det, at både Danmark og EF kan ratificere konventionen uden samtidig at gennemføre regler, der udmønter bestemmelsen. Det skyldes, at konventionen også indeholder en bestemmelse om, at parterne skal overveje nødvendigheden og indholdet af en protokol om sikkerhed i forbindelse med bioteknologi – særligt for så vidt angår informationsprocedure ved grænseoverskridende overførsler af genetisk modificerede organismer (Art 19.3). Princippet om relevant information fra oprindelseslandet til det land, som de genetisk modificerede organismer udføres til, vil således være et centralt element i den eventuelle protokol, som parterne skal forhandle om. Gennemførelsen af en lovgivning, der tillader en udmøntning af bestemmelsen i nærmere regler af den pågældende art – vil derfor mest hensigtsmæssigt kunne ske, når det er blevet afklaret, om der skal være en protokol om sikkerhed i forbindelse med bioteknologi og – i givet fald – med hvilket indhold. I denne forbindelse må endvidere afklares de EF-regler, der efter al sandsynlighed vil blive nødvendige.

Opfyldelse af de finansielle forpligtelser med henblik på bistand til, at u-landene kan leve op til konventionens målsætninger (Artikel 20) vil kræve bevilingsmæssig hjemmel i de årlige finanslove og derudover Finansudvalgets tilslutning til enkeltbevillinger, der overstiger 8 mio kr., uanset at bevillingerne ikke måtte medføre merudgifter i forhold til de beløb, som allerede er bevilget på finansloven til udviklingslandene, eller som er opført på de følgende års budgetoverslag.

Der er ikke i forbindelse med konventionsforhandlingerne taget stilling til størrelsen af de finansielle ressourcer, der må tilvejebringes til realisering af konventionens målsætninger. Der blev opnået enighed om, at Den globale Miljøfacilitet (GEF) – foreløbig på midlertidig basis – skal være konventionens finansieringsmekanisme, og at det ved fastsættelsen af bidragene hertil er vigtigt at etablere en byrdefordeling mellem de udviklede lande.

Desuden vil der blive tale om et årligt selvstændigt bidrag til konventionens sekretariat, når dette er etableret.

5. Forholdet til EF.

EF-Kommissionen undertegnede konventionen på Fællesskabets vegne under FN-konferencen om Miljø og Udvikling i Rio de Janeiro i juni 1992.

Konventionens Artikel 34 åbner mulighed for, at Fællesskabet kan ratificere konventionen.

EF-Kommissionen har til Rådet oversendt et forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af konventionen om den biologiske diversitet (COM(92)509, som i øjeblikket behandles i Rådet. Forslaget bemyndiger Fællesskabets formand til at deponere Fællesskabets godkendelsesinstrument hos FN. Ifølge forslaget skal deponering af Fællesskabets og medlemsstaternes godkendelsesinstrument ske senest den 30. juni 1993 og så vidt muligt samtidigt. Senest den 30. april 1993 skal medlemsstaterne ifølge forslaget underrette Kommissionen om deres beslutning om at ratificere konventionen eller oplyse, hvornår deres ratifikationsprocedure forventes afsluttet. Kommissionen vælger herefter i samarbejde med medlemsstaterne en dato for samtidig deponering af instrumenterne.

Vedrørende Fællesskabets kompetence på biodiversitetskonventionens område angiver Kommissionen med henvisning til en række fællesskabsforskrifter og forslag til fællesskabsforskrifter at have dels eksklusiv dels blandet kompetence på området.

Det må antages, at Danmark efter EF-retten ikke vil kunne ratificere konventionen på egen hånd og før EF, idet der er en udstrakt EF-kompetence inden for dele af de områder, som reguleres ved konventionen. I modsat fald vil Danmark tilsidesætte sine forpligtelser efter EF-retten. På denne baggrund vil Danmark arbejde for, at EF ratificerer konventionen hurtigst muligt.

Det bemærkes, at Rådet i dets resolution om et program for Fællesskabets politik og virke inden for miljø og bæredygtig udvikling udtalte, at det forpligter sig til at skabe grundlag for en ratifikation af konventionerne om klimaændringer og om biodiversitet med sigte på ratificering inden udgangen af 1993.

6. Ratifikationsforbehold.

Ifølge Artikel 37 kan der ikke tages forbehold over for konventionen. Endvidere fremgår det af Artikel 4 bl.a., at medmindre andet udtrykkeligt er fastsat i konventionen, finder konventionens bestemmelser anvendelse for hver kontraherende part i områder inden for grænserne af partens nationale jurisdiktion.